

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ, μέρος τρίτο

Σκηνή 2η

(Ένας άλλος νέος αντρας περίπου σαράντα πέντε ετών, και αυτός εμφανίζεται να έρχεται από το πίσω μέρος της σκηνής, ντυμένος με τζίν παντελόνι και κρατώντας μια φωτογραφική μηχανή και κοιτώντας από πίσω τον καθισμένο Φαίδωνα... του λέει:)

ΧΑΡΗΣ

Πού είσαι ρε Φαίδωνα, επιτέλους; Έφαγα όλο το κάστρο και τα πέριξ να σε βρω, εν τω μεταξύ η θέα ήταν μαγευτική και κάθε τόσο σταματούσα να βγάλω και μερικές φωτογραφίες... Η θέα του αρχιπελάγους είναι μοναδική, το απέραντο γαλάζιο-μπλε και τα παιχνίδια του ήλιου με το νερό, μου πήραν τα μυαλά τελείως... Πιστεύω ότι θα έχω απίστευτα όμορφο υλικό για το φωτογραφικό λεύκωμα που πρόκειται να εκδοθεί... Ο εκδοτικός οίκος θα ενθουσιαστεί με τη δουλειά μου...

ΦΑΙΔΩΝ

Χαίρομαι που η απουσία μου επομένως δεν ήταν ιδιαίτερα αισθητή... μα τι στέκεσαι όρθιος; Έλα κάθισε... και κοίτα να παραγγείλεις και εσύ ένα παγωμένο χυμό λεμονιού, είναι σπεσιαλιτέ του καταστήματος.

ΧΑΡΗΣ

Μ' έπεισες... (και κάθεται στην διπλανή καρέκλα αφήνοντας τη μηχανή πάνω στο τραπέζι)
Μάλιστα... λοιπόν πως σου φαίνεται η δεύτερη μέρα των κοινών μας διακοπών;

ΦΑΙΔΩΝ

(αλλάζοντας την ανέμελη έκφραση του και παίρνοντας σοβαρή και ελαφρά δυσαρεστημένη). Ναι είναι όμορφα... μια χαρά περνάμε..

ΧΑΡΗΣ

Γιατί αυτό το ύφος;... ΑΑΑ κατάλαβα... θα σε ενόχλησε το χθεσινοβραδινό μεθύσι μου στο κλάμπ... Ούτε που θυμάμαι πως γυρίσαμε στο ξενοδοχείο... τι και ποιο... Η αίσθηση που μου έμεινε ήταν ότι πέρασα μια όμορφη νύκτα και ότι το πρωί ξύπνησα με μυρωδιά φρεσκοψημένου καφέ που ανέβαινε από το μπάρ κάτω από το μπαλκόνι του ξενοδοχείου μας... Τελικά, η επιλογή του δωματίου ήταν μοναδική... φαντάσου ότι βλέπουμε τον κήπο με την πισίνα... και μπροστά η παραλία... τι άλλο πιο όμορφο...

ΦΑΙΔΩΝ

Μάλιστα, ώστε τόσο απλά λοιπόν, είναι για σένα όλα στη ζωή; Μεθάς, διασκεδάσεις, χρησιμοποιείς τους ανθρώπους που έχεις δίπλα σου, να σε κουβαλάνε και την άλλη μέρα το πρωί... τι πιο όμορφο;

ΧΑΡΗΣ

Σε γνωρίζω αρκετά χρόνια Φαίδωνα και ώρες ώρες δεν σε καταλαβαίνω.. Τι εννοείς... τι πιο όμορφο; Τόσο τραγικό είναι που ήρθα στο κέφι και μέθυσσα; Θυμάσαι στο Λονδίνο, τότε πριν πολλά χρόνια πόσες φορές είχα μεθύσει; Απλά ενώ είμαστε φίλοι τόσα χρόνια και βλέπομαστε συνέχεια ποτέ δεν ξανάτυχε να μεθύσω... αυτό είναι όλο...

ΦΑΙΔΩΝ

Αυτό είναι όλο;

ΧΑΡΗΣ

Γιατί είναι κι άλλο;

ΦΑΙΔΩΝ

Δεν είναι;

ΧΑΡΗΣ

Αααα εννοείς;

ΦΑΙΔΩΝ

(γίνεται πιο σοβαρός, σχεδόν νευριασμένος)
Ναι εννοώωω...

ΧΑΡΗΣ

Ελα μωρέ, δεν έγινε και τίποτα σπουδαίο... μεθυσμένος ήμουν, νέοι είμαστε ακόμη, στον ίδιο χώρο... μια έκσταση ήρθε και ... Και... έγινε αυτό είναι όλο... μη δίνεις σημασία

ΦΑΙΔΩΝ

(αγριεύει)

Μη δίνω σημασία; Κάναμε έρωτα εμείς οι δύο Χάρη... κάναμε σέξ! Και λές μη δίνω σημασία;;;

ΧΑΡΗΣ

(ατάραχος με ύφος ωχ! Δε βαριέσαι). Έλα ρε φίλε, σιγά, αφού τότελες και εσύ... καλοκαίρι είναι... γκόμμενα δεν βγάλαμε στο κλάμπ... νέοι είμαστε ακόμη... στο ίδιο δωμάτιο... Εντάξει έγινε... αυτά την άλλη μέρα δεν έχουν σημασία.

ΦΑΙΔΩΝ

Ωστε έτσι λειτουργείς εσύ;

ΧΑΡΗΣ

(ειρωνικά)

Καλά ρε Φαίδωνα, να σε παντρευτώ να σε αποκαταστήσω (χαχαχα... γελάει

σιγά αλλά ειρωνικά).

ΦΑΙΔΩΝ

Χάρη, προσπαθώ να διατηρήσω την ψυχραιμία μου και να σου μιλήσω από το πρωί γι αυτό... όλη τη μέρα το αποφεύγεις, τώρα όμως θα μ ακούσεις. Χάρη, σε γνωρίζω τόσα χρόνια και ποτέ δεν τόλμυσα να σ αγγίξω ή να σου πώ κάτι παρότι τόθελα πολύ, παρότι πολλές φορές νόμιζα ότι θα λυγίσω και θα φανερωθώ. Δε ζούμε δά και στην πιό προχωρημένη χώρα του κόσμου και οι αναστολές και τα ηθικά εμπόδια ήταν και είναι ακόμη πολλά για μένα. Χθές υπέκυψα και παραδόθηκα όταν πρώτος εσύ με φίλησες στα χείλη και τότε υποχώρησαν όλες οι αντιστάσεις μου, οι αναστολές μου έγιναν πουλιά και πέταξαν μακριά, έκλεισα τα μάτια και αφέθηκα σ εκείνο που με βασάνιζε τις ώρες της μοναξιάς μου χρόνια τώρα... Πίστεψα ότι ήρθε η ώρα για εκείνο... το επιτέλους... Ανόπτος και ονειροπόλος... άβουλος και μαγεμένος από τη γοητεία σου ήθελα να ζήσω εκείνη τη στιγμή αυτό που χρόνια ζούσα με την φαντασία μου και στα όνειρα μου. Το πρωί που ξύπνησα πρώτος από σένα σε έβλεπα να κοιμάσαι σαν αθώο παιδί και... ένιωσα την ευτυχία να με περιλούζει... Επιτέλους Χάρη κατάλαβε το!!! Για μένα έγινε στιγμή το όνειρο... Και ο έρωτας άφησε τα φτερά του στη γη και... φώλιασε στην καρδιά μου

ΧΑΡΗΣ

(επεξεργαζόμενος τη φωτογραφική μηχανή στα χέρια του και μη γυρνώντας να τον κοιτάξει σοβαρός πλέον) Ωραίο όλο αυτό που μου λές και με κολακεύει, οφείλω να ομολογήσω... τι νομίζεις ότι τώρα πρέπει να κάνω εγώ;

ΦΑΙΔΩΝ

Δεν ξέρω, ειλικρινά δεν ξέρω... ίσως αν αφευθούμε να το ζήσουμε;

ΧΑΡΗΣ

Δεν θα μιλάς σοβαρά φαντάζομαι... να ζήσουμε τι;;;

ΦΑΙΔΩΝ

Ίσως αν αυτή τη σχέση μεταξύ μας... την αφήσουμε να προχωρήσει;

ΧΑΡΗΣ

Τη σχέση; Μα για ποια σχέση μιλάς;

ΦΑΙΔΩΝ

Μα αυτό που έγινε χθές μεταξύ μας, δεν είναι το ξεκίνημα μιας σχέσης;

ΧΑΡΗΣ

Θα αστειεύεσαι βέβαια καλε μου... ξε-

χνάς ότι δεν έχω κανένα μα κανένα σκοπό να δεσμεύσω με οποιοδήποτε τρόπο τη ζωή μου και ειδικά εκλωβισμένος σε μια σχέση μη κοινωνικά αποδεκτή... δε το έκανα τότε στην Αγγλία, που θα γινόμουν και πατέρας, θα το κάνω τώρα; Εξ άλλου δε στόπα πρόκειται σύντομα να παντρευτώ.

ΦΑΙΔΩΝ

Τι να κάνεις; να παντρευτείς;

ΧΑΡΗΣ

Ναι δε σου τόπα; Εκεί που είχα πάει την άλλη φορά στο Ναύπλιο, για εκείνες τις μελέτες στις ζημιές και την φθορά στα τείχη του κάστρου από το χρόνο... γνώρισα μια κοπέλλα, κόρη του ιδιοκτήτη του νεοκλασσικού ξενοδοχείου που μείναμε... Όμορφη κοπέλλα και με λεφτά ο πατέρας της. Φάνηκε ότι της άρεσα και γιατί όχι, το σκέφτηκα καλά, θα ήταν και μια λύση για την τωρινή μου οικονομική κατάσταση, που ξέρεις δεν είναι και η καλύτερη, μέσα στην κρίση που ζούμε. Από την άλλη, θα μου χαρίσει και κάνα παιδί, έτσι για να ικανοποιηθούν και οι ηλικιωμένοι πλέον γονείς μου και όλοι θα είναι ευχαριστημένοι. Εκείνη θα είναι στο Ναύπλιο με το παιδί και εγώ το μεγαλύτερο μέρος της εβδομάδας στην Αθήνα, να εργάζομαι και να κάνω φυσικά τις αρπαχτές μου, με κάνα τεκνάκι που θα τυχαίνει στο δρόμο μου... Συνεπώς δύο θάνατι τα καλά μαζεμένα και οικογένεια και μια κρυφή μέν, αλλά άνετη και τσαχπινιάρικη ζωή. Γιατί λοιπόν να τα αφήσω αυτά και να είμαι μαζί σου ή με οποιονδήποτε άλλο μακριά από την οικογένεια μου και σε κάποιο περιθωριοποιημένο περιβάλλον;

ΦΑΙΔΩΝ

Δεν θάθελα να αποδώσω κανένα χαρακτηρισμό βαρύ... αλλά πάλι να πω ότι δεν είσαι κτήνος και μαλάκας... θα ήταν και μεγάλο ψέμα. Δεν θέλω να πιστέψω ότι μιλάς σοβαρά, λέγοντας μου όλα αυτά... Με πόση απάθεια και αναισθησία ωραιοποιείς το τραγικό...

Δε μπορώ να βλέπω να γκρεμίζεται όλη αυτή η μαγεία που είχα ζήσει τόσο καιρό στα όνειρα μου. Σε σχέση με σένα... σαν χάρτινος πύργος και να αποκαλύπεται ένα απόκοσμο τέρας από τα έγκατα του ερέβους...